

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1638/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουλίου 1998

για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ περί δημιουργίας κοινής
οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

(1) ότι, το Φεβρουάριο του 1997, η Επιτροπή υπέβαλε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ανακοίνωση σχετικά με τον τομέα της ελιάς και του ελαιόλαδου, που καταλήγει στην ανάγκη μεταρρύθμισης της παρούσας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών· ότι η ανακοίνωση αυτή, καθώς και οι εναλλακτικές δυνατότητες μεταρρύθμισης που αναφέρονται σ' αυτήν, αποτέλεσαν αντικείμενο συζητήσεων στο πλαίσιο των οργάνων της Κοινότητας· ότι επετεύχθη σύγκλιση απόψεων όσον αφορά την ανάγκη μεταρρύθμισης· ότι, ωστόσο, για τον καθορισμό της καλύτερης προσέγγισης που πρέπει να ακολουθηθεί, είναι απαραίτητο να είναι διαθέσιμες πιο αξιόπιστες πληροφορίες, ιδίως σχετικά με τον αριθμό των ελαιοδένδρων στην Κοινότητα, τις εκτάσεις ελαιώνων και τις αποδόσεις· ότι, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαίας προθεσμίας για την πραγματοποίηση των εργασιών συλλογής και ανάλυσης των δεδομένων αυτών, η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να υποβάλει πρόταση μεταρρύθμισης κατά τη διάρκεια του έτους 2000 ενόψει της εφαρμογής της για την περίοδο 2001/2002·

(2) ότι η πείρα απέδειξε ότι ορισμένες προσαρμογές της παρούσας κοινής οργάνωσης αγοράς είναι βραχυπρόθεσμα απαραίτητες, για να μειωθούν οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι φορείς του τομέα, για να θελιωθούν οι έλεγχοι σε επίπεδο εθνικών διοικήσεων και για να εξασφαλιστεί μία καλύτερη προστασία του κοινοτικού προϋπολογισμού· ότι θα πρέπει να προβλεφθούν οι απαραίτητες προσαρμογές της παρούσας κοινής οργάνωσης αγοράς και να καθοριστούν οι σχετικές τιμές και τα σχετικά ποσά για τις περιόδους 1998/1999 έως 2000/2001·

(3) ότι το άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των

λιπαρών ουσιών⁽⁴⁾, προβλέπει μία ενίσχυση στην παραγωγή, η οποία καθορίζεται κατ' αποκοπήν για τους παραγωγούς, η μέση παραγωγή των οποίων δεν υπερβαίνει τα 500 χιλιόγραμμα· ότι το μέτρο αυτό είχε ιδίως ως στόχο τη μείωση των διοικητικών επιβαρύνσεων του ελέγχου του δικαίωματος για ενίσχυση· ότι, ωστόσο, οι μεταβολές που επήλθαν στο καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή, και ιδίως η αύξηση του μεριδίου των δαπανών του καθεστώτος που πληρωνόταν στους μικρούς παραγωγούς και η αύξηση του επιπέδου της ενίσχυσης, κατέστησαν το διπλό σύστημα ενισχύσεων στους παραγωγούς πηγή για απάτες· ότι θα πρέπει κατά συνέπεια να καταργηθούν οι διατάξεις οι οποίες αφορούν ειδικά την ενίσχυση για τους μικρούς παραγωγούς·

(4) ότι ο μηχανισμός σταθεροποίησης για την ενίσχυση στην παραγωγή βασίζεται προς το παρόν σε μία μέγιστη εγγυημένη ποσότητα για όλη την Κοινότητα· ότι θα πρέπει να αυξηθεί η εν λόγω μέγιστη εγγυημένη ποσότητα, ιδίως για να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της παραγωγής·

(5) ότι, για να ευνοηθεί ένα εύλογο επίπεδο παραγωγής σε καθένα από τα κράτη μέλη, θα πρέπει να καταναμηθεί η μέγιστη εγγυημένη ποσότητα μεταξύ των κρατών μελών παραγωγής υπό μορφήν εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων (ΕΕΠ)· ότι, ουσιαστικά, η κατανομή αυτή θα πρέπει να βασίζεται στην παραγωγή κατά τη διάρκεια μιας αντιπροσωπευτικής περιόδου χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τα ακραία χρόνια παραγωγής· ότι θα πρέπει, ωστόσο, να ληφθεί υπόψη η κατάσταση του τομέα στα διάφορα κράτη μέλη, ιδίως όσον αφορά την ειδική κατανομή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν κατά το παρελθόν στους μικροπαραγωγούς, καθώς και το δυναμικό των ελαιώνων που υπάρχουν στην Ισπανία και την Πορτογαλία·

(6) ότι, προκειμένου να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις από τις διακυμάνσεις παραγωγής, σε περίπτωση που η πραγματική παραγωγή ενός κράτους μέλους είναι κατώτερη της ΕΕΠ, ένα τμήμα της διαφοράς μπορεί να προστεθεί στην ΕΕΠ της επόμενης περιόδου για το ίδιο κράτος μέλος· ότι το υπόλοιπο της εν λόγω διαφοράς μπορεί να αντισταθμίζει τις υπερβάσεις της ΕΕΠ των υπολοίπων κρατών μελών προκειμένου να διατηρείται ορισμένη αλληλεγγύη μεταξύ των παραγωγών της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

(7) ότι η ενίσχυση στην παραγωγή οφείλεται στους ελαιοκαλλιεργητές· ότι αυτοί πρέπει να λαμβάνουν το σύνολο της ενίσχυσης αυτής, με την επιφύλαξη των διαφόρων μειώσεων ή παρακρατήσεων που προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία·

⁽¹⁾ ΕΕ C 136 της 1. 5. 1998, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ C 210 της 6. 7. 1998.

⁽³⁾ ΕΕ C 235 της 27. 7. 1998.

⁽⁴⁾ ΕΕ 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1581/96 (ΕΕ L 206 της 16. 8. 1996, σ. 11).

- (8) ότι, σε περίπτωση ανάγκης και προκειμένου να στηριχθεί ο τομέας της επιτραπέζιας ελιάς, τα κράτη μέλη πρέπει να δύνανται να χρησιμοποιούν για το σκοπό αυτό ένα τμήμα των χορηγούμενων πόρων της ενίσχυσης για την παραγωγή ελαιολάδου·
- (9) ότι η ενίσχυση στην κατανάλωση δεν μπορεί να αυξηθεί χωρίς κίνδυνο απάτης και δεν διαθέτει καμία αποτελεσματικότητα στο επίπεδο όπου βρίσκεται· ότι, κατά το παρελθόν, είχε μειωθεί σημαντικά χωρίς αρνητικές επιπτώσεις για την κατανάλωση ελαιόλαδου στην Κοινότητα· ότι η κατάργησή της θα επέτρεπε την ενίσχυση των ελέγχων του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή, ιδίως από τους οργανισμούς ελέγχου που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2262/84 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1984, για τη λήψη ειδικών μέτρων στον τομέα του ελαιολάδου⁽¹⁾· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3089/78 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί θεσπίσεως γενικών κανόνων που αφορούν την ενίσχυση στην κατανάλωση του ελαιολάδου⁽²⁾·
- (10) ότι ενδείκνυται να διατηρηθούν, να διευκρινισθούν και να ενισχυθούν οι διατάξεις για να προωθηθεί η κατανάλωση ελαιολάδου και επιτραπέζιας ελιάς στα κράτη μέλη και στις τρίτες χώρες· ότι τα μέτρα αυτά σκοπό έχουν να δημιουργήσουν μία καλύτερη ισορροπία στην αγορά και, κατά συνέπεια, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι σχετικές δαπάνες σαν μία παρέμβαση υπό την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾· ότι οι διατάξεις αυτές συνεπάγονται ορισμένες προσαρμογές τεχνικής φύσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1970/80 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 1980, περί γενικών κανόνων εφαρμογής των ενεργειών που αποβλέπουν στην πρόωθηση της καταναλώσεως ελαιολάδου στην Κοινότητα⁽⁴⁾· ότι συντρέχει λόγος να καταργηθεί ο κανονισμός αυτός και να ενσωματωθούν οι διατάξεις του, αφού πραγματοποιηθούν οι κατάλληλες τροποποιήσεις, στον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ·
- (11) ότι το καθεστώς αγοράς στη δημόσια παρέμβαση αποτελεί κίνητρο για την παραγωγή, που ενδέχεται να αποσταθεροποιήσει την αγορά· ότι συνεπώς συντρέχει λόγος να καταργηθούν οι αγορές στην παρέμβαση και να καταργηθούν ή να αντικατασταθούν οι αναφορές στην τιμή παρέμβασης·
- (12) ότι, για να επιτευχθεί ο στόχος της ρύθμισης της προσφοράς ελαιολάδου σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής της αγοράς, θα πρέπει να υπάρξει καθεστώς ενίσχυσης των συμβάσεων ιδιωτικής αποθεματοποίησης και να δοθεί προτεραιότητα όσον αφορά τις εν λόγω συμβάσεις στις ομάδες παραγωγών και τις αναγνωρισμένες ενώσεις τους κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 952/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για τις ομάδες παραγωγών και τις ενώσεις τους⁽⁵⁾·
- (13) ότι, στο παράρτημα του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, ο ορισμός των κατηγοριών παρθένου ελαιόλαδου αναφέρεται σε μία οργανοληπτική αξιολόγηση, η αξία της οποίας εξαρτάται από μία ειδική μέθοδο· ότι οι μέθοδοι ανάλυσης βάσει των αισθητηρίων έχουν πρόσφατα βελτιωθεί διατηρώντας, εκ φύσεως, τον κίνδυνο μιας ορισμένης υποκειμενικότητας· ότι θα πρέπει να τροποποιηθεί ο εν λόγω ορισμός, για να είναι δυνατή η αναφορά, εφόσον παρίσταται ανάγκη, στις πλέον αποτελεσματικές μεθόδους ανάλυσης·
- (14) ότι, για να βελτιωθεί η γνώση και ο έλεγχος της παραγωγής ελαιολάδου σε επίπεδο παραγωγού, είναι αναγκαίο, κατά τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 έως 2000/2001, να προσανατολισθεί η μέθοδος που ακολουθείται για το ελαιοκομικό μητρώο προς την μέθοδο που αφορά άλλες καλλιέργειες, μέσω του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, για να ληφθεί υπόψη η αποκτηθείσα πείρα· ότι, ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να θεσπίσει η Επιτροπή τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν καθώς και τις λεπτομέρειες και τα κριτήρια που πρέπει να τηρούνται για να υλοποιηθεί το σύστημα γεωγραφικών πληροφοριών· ότι είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη η παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 154/75⁽⁶⁾ και από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84⁽⁷⁾·
- (15) ότι οι εναλλακτικές επιλογές για την μεταρρύθμιση μπορούν να παρακινήσουν τους παραγωγούς να προβούν σε νέες φυτεύσεις ελαιοδένδρων· ότι οι νέες αυτές φυτεύσεις ενδέχεται να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο τη μελλοντική ισορροπία της αγοράς, η οποία ήδη είναι σήμερα πλεονασματική· ότι, για να αποφευχθεί ο εν λόγω κίνδυνος, συντρέχει λόγος να προβλεφθεί, στο παρόν στάδιο, ο αποκλεισμός των νέων αυτών φυτεύσεων από οιοδήποτε μελλοντικό καθεστώς ενίσχυσης, εκτός αν αυτές αποτελούν μέρος προγράμματος που έχει εγκριθεί από την Επιτροπή· ότι, λόγω του χρονικού διαστήματος που μεσολαβεί μεταξύ της υποβολής της πρότασης της Επιτροπής και της έγκρισής

(1) ΕΕ L 208 της 3. 8. 1984, σ. 11· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2599/97 (ΕΕ L 351 της 23. 12. 1997, σ. 17).

(2) ΕΕ L 369 της 29. 12. 1978, σ. 12· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1582/96 (ΕΕ L 206 της 16. 8. 1996, σ. 13).

(3) ΕΕ L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/95 (ΕΕ L 125 της 8. 6. 1995, σ. 1).

(4) ΕΕ L 192 της 26. 7. 1980, σ. 5· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1651/86 (ΕΕ L 145 της 30. 5. 1986, σ. 10).

(5) ΕΕ L 142 της 2. 6. 1997, σ. 30.

(6) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 154/75 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 1975, περί καταρτίσεως ελαιοκομικού κτηματολογίου στα κράτη μέλη παραγωγής ελαιολάδου (ΕΕ L 19 της 24. 1. 1975, σ. 1)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3788/85 (ΕΕ L 367 της 31. 12. 1985, σ. 1).

(7) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1984, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου και στις οργανώσεις παραγωγών ελαιολάδου (ΕΕ L 208 της 3. 8. 1984, σ. 3)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 636/95 (ΕΕ L 67 της 25. 3. 1995, σ. 1).

της, είναι αναγκαίο να εξαιρεθούν επίσης οι φυτεύσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από το μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία γνωστοποίησης της σχετικής πρόθεσης της Επιτροπής στους φορείς του τομέα:

- (16) ότι η ανάγκη μεταρρύθμισης του τομέα του ελαιόλαδου βασίζεται στην αδυναμία διατήρησης, υπό προθεσμία, ορισμένων μέτρων που προβλέπονται από τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ· ότι, παρά τις μεταβατικές προσαρμογές που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να καταργηθούν τα μέτρα αυτά με ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 2001,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός αριθ. 136/66/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2α, παράγραφος 2, οι όροι «την τιμή παρέμβασης» αντικαθίστανται από τους ακόλουθους όρους:

«την ενδεικτική τιμή στην παραγωγή, μειωμένη κατά την ενίσχυση στην παραγωγή, καθώς και κατά ένα ποσό που λαμβάνει υπόψη τις διακυμάνσεις της αγοράς και τα έξοδα διακίνησης του ελαιόλαδου από τις ζώνες παραγωγής προς τις ζώνες κατανάλωσης.»

2. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

1. Καθιερώνεται για την Κοινότητα μία ενδεικτική τιμή στην παραγωγή.

Η εν λόγω τιμή καθορίζεται στο στάδιο του εμπορίου χονδρικής πώλησης για το παρθένο ελαιόλαδο κουράντε η περιεκτικότητα του οποίου σε ελεύθερα λιπαρά οξέα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, είναι 3,3 γραμμάρια/100 γραμμάρια.

2. Για τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 έως 2000/2001, η ενδεικτική τιμή στην παραγωγή που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καθορίζεται σε 383,77 Ecu/100 χιλιόγραμμα.

3. Πλην παρέκκλισης που αποφασίζεται από το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, η περίοδος εμπορίας του ελαιόλαδου αρχίζει την 1η Νοεμβρίου και λήγει στις 31 Οκτωβρίου του επόμενου έτους.»

3. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

1. Θεσπίζεται ενίσχυση στην παραγωγή ελαιολάδου. Η ενίσχυση αυτή προορίζεται να συμβάλει στην επίτευξη ενός δικαίου εισοδήματος για τους παραγωγούς.

Η ενίσχυση χορηγείται στους ελαιοκαλλιεργητές σε συνάρτηση με την ποσότητα ελαιόλαδου που έχει πράγματι παραχθεί.

Με την επιφύλαξη των διαφόρων μειώσεων που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία, η ενίσχυση πρέπει να καταβάλλεται εξ ολοκλήρου στους ελαιοκαλλιεργητές.

2. Για τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 έως 2000/2001, το κατά μονάδα ποσό της ενίσχυσης στην παραγωγή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, καθορίζεται σε 132,25 Ecu/100 χιλιόγραμμα.

3. Η μέγιστη ποσότητα ελαιόλαδου, στην οποία εφαρμόζεται η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είναι 1 777 261 τόνοι ανά περίοδο. Η εν λόγω μέγιστη εγγυημένη ποσότητα κατανέμεται ως εξής μεταξύ των κρατών μελών υπό μορφήν εθνικών εγγυημένων ποσοτήτων (ΕΕΠ):

— Ισπανία	760 027 τόνοι
— Γαλλία	3 297 τόνοι
— Ελλάδα	419 529 τόνοι
— Ιταλία	543 164 τόνοι
— Πορτογαλία	51 244 τόνοι

4. Υπό προϋποθέσεις που εγκρίνονται από την Επιτροπή κατά την προβλεπόμενη στο άρθρο 38 διαδικασία, κάθε κράτος μέλος μπορεί να χορηγεί για την ενίσχυση της επιτραπέζιας ελιάς τμήμα της ΕΕΠ του και της ενίσχυσής του για την παραγωγή του ελαιολάδου.

Στην περίπτωση αυτή, η ΕΕΠ που λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εφαρμοσθούν οι παράγραφοι 5 και 6 είναι η οριζόμενη στην παράγραφο 3, μειωμένη κατά ποσότητα που αντιστοιχεί στις ενισχύσεις που χορηγούνται στην επιτραπέζια ελιά.

5. Αν, για μια περίοδο εμπορίας, η πραγματική παραγωγή ενός κράτους μέλους είναι κατώτερη από την ΕΕΠ του:

- α) 20 % της διαφοράς κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών τα οποία υπερέβησαν την ΕΕΠ τους κατά την ίδια περίοδο. Η κατανομή πραγματοποιείται κατ' αναλογία των ΕΕΠ των δικαιούχων χωρών,
- β) 80 % της διαφοράς προστίθεται, μόνον για την επόμενη περίοδο, στην ΕΕΠ του εν λόγω κράτους μέλους.

Οι εναπομένουσες ποσότητες κατανέμονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 38.

6. Το ποσό της ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, χορηγείται σε κάθε κράτος μέλος, η πραγματική παραγωγή του οποίου, για την οποία έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα για ενίσχυση, είναι κατώτερη ή ίση με την ΕΕΠ, ενδεχομένως προσαυξημένη σύμφωνα με την παράγραφο 5.

Στα άλλα κράτη μέλη, το ενιαίο ποσό της ενίσχυσης, το οποίο χορηγείται είναι ίσο με το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 2, πολλαπλασιαζόμενο επί ένα συντελεστή. Ο εν λόγω συντελεστής λαμβάνεται διαιρώντας την ΕΕΠ του σχετικού κράτους μέλους, η οποία έχει ενδεχομένως προσαυξηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 5, διά της πραγματικής παραγωγής, για την οποία έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα για ενίσχυση.

7. Προκειμένου να προσανατολισθούν οι έλεγχοι που αφορούν τον προσδιορισμό της επιλέξιμης για ενίσχυση ποσότητας ελαιόλαδου, οι αποδόσεις σε ελιές και σε λάδι καθορίζονται για κάθε περίοδο, κατά ομοιογενείς ζώνες παραγωγής.

8. Οι αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών ή οι αναγνωρισμένες ενώσεις τους μπορούν να συμμετάσχουν στις εργασίες προσδιορισμού της πραγματικής παραγωγής που αναφέρεται στην παράγραφο 5, καθώς και στις εργασίες που αφορούν τον προσδιορισμό των αποδόσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 7.

9. Ένα ποσοστό της ενίσχυσης στην παραγωγή που παρέχεται στο σύνολο ή σε μέρος των παραγωγών, διατίθεται για τη χρηματοδότηση ενεργειών, σε περιφερειακό επίπεδο, που αποσκοπούν στη βελτίωση της ποιότητας της ελαιοκομικής παραγωγής, και της επίπτωσης της στο περιβάλλον, σε κάθε μέλος παραγωγής.

Για τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 έως 2000/2001, το ποσοστό που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καθορίζεται σε 1,4% της ενίσχυσης στην παραγωγή, που χορηγείται στους παραγωγούς ελαιόλαδου.

10. Το Συμβούλιο θεσπίζει, με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

11. Οι αποδόσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 7 και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 και, ενδεχομένως, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής (*).

(*) ΕΕ L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/95 (ΕΕ L 125 της 8. 6. 1995, σ. 1.)

4. Τα άρθρα 5α, 7 και 8, διαγράφονται.
5. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

1. Η Κοινότητα μπορεί να πραγματοποιήσει, άμεσα ή έμμεσα, ενέργειες ενημέρωσης καθώς και άλλες ενέργειες που αποσκοπούν στη προώθηση, στα κράτη μέλη ή σε τρίτες χώρες, της κατανάλωσης ελαιόλαδου και επιτραπέζιας ελιάς που παράγονται στην Κοινότητα.

Οι ενέργειες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, μπορούν να είναι οι ακόλουθες:

- α) διάδοση των υφισταμένων γνώσεων, ιδίως όσον αφορά τις θρεπτικές ιδιότητες του ελαιόλαδου·
- β) μελέτη της αγοράς που αποσκοπεί στη διεύρυνση της αγοράς ελαιόλαδου·
- γ) ενέργειες διαφήμισης, δημοσίων σχέσεων και προώθησης υπέρ της κατανάλωσης ελαιόλαδου, ιδιαίτερα, με σκοπό να τονισθεί η ποιοτική του αξία,

καθώς και τα προϊόντα, στην παρασκευή των οποίων χρησιμοποιείται το ελαιόλαδο·

- δ) εργασίες έρευνας, ιδίως αυτές που έχουν ως αντικείμενο την επιστημονική εξέταση των θρεπτικών ιδιοτήτων του ελαιόλαδου·
- ε) μελέτη αξιολόγησης των αποτελεσμάτων των εκστρατειών προώθησης.

2. Η Επιτροπή ανακοινώνει στο Συμβούλιο το πρόγραμμα ενεργειών που προτίθεται να αναλάβει κατά τη διάρκεια της ή των επομένων περιόδων. Με σκοπό την κατάρτιση του προγράμματος αυτού, η Επιτροπή μπορεί ιδίως να συμβουλευτεί ειδικευμένους οργανισμούς σε θέματα μελετών της αγοράς και διαφήμισης, καθώς και ιδρύματα ερευνών.

3. Οι ενέργειες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 αποφασίζονται από την Επιτροπή, αφού ζητηθεί η γνώμη της επιτροπής διαχείρισης λιπαρών ουσιών σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 39.

4. Οι δαπάνες που προκύπτουν από τις ενέργειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μπορούν να χρηματοδοτηθούν μέχρι ποσοστού 100% από την Κοινότητα, και θεωρούνται ως παρεμβάσεις κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38.»

6. Στο άρθρο 11α, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σε ό,τι τα αφορά, τα απαραίτητα μέτρα για να επιβάλουν κυρώσεις στις παραβάσεις του καθεστώτος ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 5. Στην περίπτωση παράβασης που γνωστοποιείται από τους οργανισμούς ελέγχου που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2262/84 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1984, για τη λήψη ειδικών μέτρων στον τομέα του ελαιόλαδου (*), τα κράτη μέλη λαμβάνουν απόφαση σχετικά με τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί εντός των 12 μηνών που ακολουθούν την γνωστοποίηση.

(*) ΕΕ L 208 της 3. 8. 1984, σ. 11· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2599/97 (ΕΕ L 351 της 23. 12. 1997, σ. 17).»

7. Το άρθρο 12 διαγράφεται.
8. Το άρθρο 12α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12α

Προκειμένου να ρυθμιστεί η αγορά σε περίπτωση σοβαρής διαταραχής της, σε ορισμένες περιφέρειες της Κοινότητας, μπορεί να αποφασιστεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38, να επιτραπεί σε οργανισμούς που παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις, και είναι εγκεκριμένοι από τα κράτη μέλη, να συνάψουν συμφωνητικά αποθεματοποίησης για το ελαιόλαδο που θέτουν σε εμπορία. Μεταξύ των σχετικών οργανισμών, δίδεται προτεραιότητα στις ομάδες παραγωγών και στις ενώσεις τους που είναι αναγνωρισμένες κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 952/97 (*).

Τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο μπορούν να εφαρμόζονται, μεταξύ άλλων, όταν η μέση τιμή που διαπιστώνεται στην αγορά κατά τη διάρκεια αντιπροσωπευτικής περιόδου είναι χαμηλότερη από το 95% της τιμής παρέμβασης που εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια της περιόδου 1997/1998.

Το ύψος της ενίσχυσης που χορηγείται για την υλοποίηση των συμφωνητικών, καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, και ιδίως οι ποσότητες, οι ποιότητες και οι διάρκειες αποθεματοποίησης των ελαίων αυτών, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 38 κατά τρόπο ώστε να διασφαλισθεί αισθητός αντίκτυπος στην αγορά. Η ενίσχυση μπορεί να χορηγείται μέσω διαγωνισμού.

(*) ΕΕ L 142 της 2. 6. 1997, σ. 30.»

9. Στο άρθρο 20, η παράγραφος 2 διαγράφεται.
10. Στο άρθρο 20α, το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 καθώς και η παράγραφος 4, διαγράφονται.
11. Στο άρθρο 20δ, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Παρακρατείται ένα ποσοστό επί του ποσού της ενίσχυσης στην παραγωγή, που καταβάλλεται στις αναγνωρισμένες οργανώσεις και ενώσεις κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Το ποσό που προκύπτει προορίζεται να συμβάλει στη χρηματοδότηση των εξόδων που δημιουργούνται από τις δραστηριότητες που απορρέουν από το άρθρο 5, παράγραφος 7 και από το άρθρο 20γ.

Για τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 έως 2000/2001, το ποσοστό του ποσού της ενίσχυσης στην παραγωγή που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, καθορίζεται σε 0,8 %.»
12. Στο άρθρο 20δ, η παράγραφος 3 διαγράφεται.
13. Το σημείο 1 του παραρτήματος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Παρθένα ελαιόλαδα:

Έλαια που λαμβάνονται αποκλειστικά από τον καρπό της ελαίας με μηχανικές ή άλλες φυσικές διαδικασίες, υπό συνθήκες, ιδίως θερμοκτικές, που δεν επιφέρουν αλλοίωση του ελαίου, και τα οποία δεν έχουν υποστεί καμία επεξεργασία πλην της έκπλυσης, της μετάγγισης, της φυγοκέντρωσης και της διήθησης, με εξαίρεση τα έλαια που λαμβάνονται με διαλύτη ή με μεθόδους αναστεροποίησης και κάθε ανάμιξη με έλαια άλλης φύσεως.

Τα έλαια αυτά αποτελούν αντικείμενο κατάταξης και των κατωτέρω ονομασιών:

α) εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο:

παρθένο ελαιόλαδο, του οποίου η περιεκτικότητα σε ελεύθερα λιπαρά οξέα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, είναι κατ' ανώτατο όριο 1 g για 100 g και του οποίου τα άλλα χαρακτηριστικά είναι σύμφωνα με αυτά που προβλέπονται για την εν λόγω κατηγορία:

β) παρθένο ελαιόλαδο (η έκφραση "εκλεκτόν" μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο στάδιο της παραγωγής και του εμπορίου χονδρικής πώλησης):

παρθένο ελαιόλαδο, του οποίου η περιεκτικότητα σε ελεύθερα λιπαρά οξέα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, είναι κατ' ανώτατο όριο 2 g για 100 g και του οποίου τα άλλα χαρακτηριστικά είναι σύμφωνα με αυτά που προβλέπονται για την εν λόγω κατηγορία:

γ) (κουράντε) παρθένο ελαιόλαδο:

παρθένο ελαιόλαδο, του οποίου η περιεκτικότητα σε ελεύθερα λιπαρά οξέα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, είναι κατ' ανώτατο όριο 3,3 g για 100 g και του οποίου τα άλλα χαρακτηριστικά είναι σύμφωνα με αυτά που προβλέπονται για την εν λόγω κατηγορία:

δ) (λαμπάντε) παρθένο ελαιόλαδο:

παρθένο ελαιόλαδο, του οποίου η περιεκτικότητα σε ελεύθερα λιπαρά οξέα, εκφραζόμενη σε ελαϊκό οξύ, είναι κατ' ανώτατο όριο 3,3 g για 100 g ή/και του οποίου τα άλλα χαρακτηριστικά είναι σύμφωνα με αυτά που προβλέπονται για την εν λόγω κατηγορία.»

Άρθρο 2

1. Κατά παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 154/75, οι εργασίες που αφορούν το ελαιοκομικό μητρώο προσανατολίζονται προς τη σύσταση, ενημέρωση και χρησιμοποίηση, κατά τις περιόδους 1998/1999 έως 2000/2001, ενός συστήματος γεωγραφικών πληροφοριών (ΣΓΠ).

Το ΣΓΠ θεσπίζεται με βάση τα στοιχεία του ελαιοκομικού μητρώου. Τα συμπληρωματικά στοιχεία παρέχονται με τις δηλώσεις καλλιέργειας, οι οποίες επισυνάπτονται στις αιτήσεις για χορήγηση ενίσχυσης. Οι πληροφορίες του ΣΓΠ τοποθετούνται γεωγραφικά με βάση αεροφωτογραφίες που καταχωρούνται ηλεκτρονικά.

2. Τα κράτη μέλη επαληθεύουν την αντιστοιχία των πληροφοριών που αναφέρονται στις δηλώσεις καλλιέργειας και των πληροφοριών που περιέχονται στο ΣΓΠ. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει αντιστοιχία, το κράτος μέλος προβαίνει σε επαληθεύσεις καθώς και σε επιτόπιους ελέγχους.

Η Επιτροπή καθορίζει τις λεπτομέρειες και τα κριτήρια που αφορούν την αντιστοιχία η οποία αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καθώς και τα επιτρεπόμενα όρια ανοχής. Επίσης καθορίζει τις λεπτομέρειες και τη συχνότητα των επαληθεύσεων και των επιτόπιων ελέγχων που πρέπει να πραγματοποιηθούν για κάθε μία από τις τρεις περιόδους 1998/1999 έως 2000/2001.

3. Σε περίπτωση που, κατά τις επαληθεύσεις και τους ελέγχους που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τα στοιχεία που περιέχονται στη δήλωση καλλιέργειας αποδειχθούν ανακριθή, ιδίως όσον αφορά τον αριθμό των ελαιοδένδρων, το κράτος μέλος εφαρμόζει, για μία ή περισσότερες περιόδους εμπορίας, ανάλογα με τη σημασία των διαπιστούμενων διαφορών:

- μείωση της ποσότητας ελαιολάδου που δικαιούται την ενίσχυση ή
- για τα εν λόγω ελαιόδενδρα, τον αποκλεισμό τους από την ενίσχυση,

σύμφωνα με τις λεπτομέρειες και τα κριτήρια που καθορίζονται από την Επιτροπή.

4. Τα μέτρα που θα ληφθούν, καθώς και οι λεπτομέρειες, τα κριτήρια και η συχνότητα, που καθορίζονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο, θεσπίζονται από την Επιτροπή, για τις περιόδους εμπορίας 1998/1999 έως 2000/2001, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ.

5. Τα μέτρα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, εφαρμόζονται κατά παρέκκλιση αυτών που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 όσον αφορά τις δηλώσεις καλλιέργειας και τη σχέση τους με την ενίσχυση.

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή μπορεί να θεσπίσει σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ τα απαραίτητα μέτρα για την εξασφάλιση μιας αρμονικής μετάβασης από το ισχύον καθεστώς για την περίοδο 1997/1998 σε αυτό που προκύπτει από τα μέτρα που θεσπίζονται από τον παρόντα κανονισμό.

2. Το Συμβούλιο αποφασίζει, μετά από πρόταση της Επιτροπής, η οποία υποβάλλεται κατά τη διάρκεια του έτους 2000, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών προκειμένου να αντικαταστήσει από 1ης Νοεμβρίου 2001 την κοινή οργάνωση αγοράς που έχει δημιουργηθεί με τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ.

Άρθρο 4

Τα επιπλέον ελαιόδενδρα και οι αντίστοιχες εκτάσεις που φυτεύονται μετά την 1η Μαΐου 1998, ή που δεν έχουν

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 20 Ιουλίου 1998.

αποτελέσει αντικείμενο δήλωσης καλλιέργειας σε μία ημερομηνία που πρόκειται να καθοριστεί, δεν μπορούν να ληφθούν ως βάση για ενίσχυση προς τους παραγωγούς ελιών στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών, που θα ισχύει από 1ης Νοεμβρίου 2001.

Ωστόσο:

- τα επιπλέον ελαιόδενδρα στο πλαίσιο της μετατροπής ενός παλαιού ελαιώνα ή
- οι νέες φυτεύσεις,

σε εκτάσεις που προβλέπονται από πρόγραμμα εγκεκριμένο από την Επιτροπή μπορούν να ληφθούν υπόψη εντός ορισμένων ορίων που πρόκειται να καθοριστούν. Όσον αφορά την Ελλάδα, τη Γαλλία και την Πορτογαλία, οι εκτάσεις οι προβλεπόμενες από τα προγράμματα που θα εγκρίνει η Επιτροπή κατά την περίοδο μέχρι την 1η Νοεμβρίου 2001, είναι 3 500 εκτάρια, 3 500 εκτάρια και 30 000 εκτάρια, αντιστοίχως.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 38 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ.

Άρθρο 5

Τα άρθρα 5, 11α, 12α, 13 και 20α του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ καταργούνται με ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 2001.

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3089/78 και ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1970/80, καταργούνται.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από 1ης Νοεμβρίου 1998.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. MOLTERER